

Zarys historii szkoły

W tym roku szkolnym obchodzimy 80-lecie powstania naszej szkoły. To dobry moment, aby z uwagą przyjrzeć się losom placówki. W ciągu osiemdziesięciu lat istnienia szkoła trzykrotnie zmieniała swoją siedzibę i dziesięciokrotnie zmieniana była jej nazwa. Ale jedno pozostaje niezmiennie. Wciąż kształci młodzież w zawodach poszukiwanych na rynku pracy.

Tekst i wybór materiałów archiwalnych J. Jezierna

Zarys historii szkoły przedstawiony jest do roku 2002. Współczesny obraz placówki nie jest przedmiotem niniejszego opracowania. Do przygotowania szkicu historycznego szkoły informacje zaczerpnięte zostały głównie z kronik szkolnych.

Zapiski kronikarskie zaczęły powstawać z chwilą powołania placówki do życia. Pierwsze wpisy do kroniki zostały dokonane już w 1946 roku, zaś tradycja prowadzenia kronik szkolnych, choć w nieco zmienionej formie, kontynuowana była do roku 2014. Poszczególne roczniki kronik znajdują się w zbiorach biblioteki szkolnej. Treść ich pożółkłych kartek to prawdziwa skarbnica wiedzy o historycznych korzeniach szkoły. Odnotowują sukcesy uczniów, zarówno te naukowe, jak i sportowe i artystyczne, informują o wspaniałych wycieczkach, szalonych studniówkach i ciekawych imprezach kulturalnych.

W kronikach, jak w lustrze odbija się również historia Polski – od fascynacji socjalizmem, przez pierwsze powiewy demokracji, aż do zasadniczych zmian politycznych i społeczno-gospodarczych. Śledząc zapiski kronikarskie można przekonać się, iż niełatwe było życie nauczycieli w czasach PRL-u. Władze polityczne kładły duży nacisk na wychowanie socjalistyczne w szkołach. Nieustannie odbywało się kształcenie ideologiczne nauczycieli i uczniów. A i życie codzienne było coraz bardziej dokuczliwe ze względu na pogłębiający się kryzys gospodarczy. W takich realiach odbywała się edukacja przeszłych pokoleń. I o tym nie można zapominać, śledząc dzisiejsze osiągnięcia szkoły.

Bez względu jednak na lata, w jakich przyszło dorastać młodzieży, zawsze był czas zarówno na naukę, jak i zabawę. Nauczyciele dokładali wszelkich starań, aby rozwijać pasje uczniów, kształtować ich wrażliwość oraz zaopatrywać w wiedzę i mądrość życiową.

„Panta rhei” – powiedział filozof czasów starożytnych, Heraklit z Efezu. Wszystko płynie. Nikt dwa razy nie może wejść do tej samej rzeki, nikt nie ma takiej władzy, aby zatrzymać czas. I właśnie z tego powodu warto sięgnąć po pożółkłe karty kronik szkolnych, aby uzmysłwić sobie, że dobro, prawda i wiara w drugiego człowieka jest miarą ludzkiej wielkości i receptą na udane życie.

*Jadwiga Jezierna
nauczyciel bibliotekarz*

Powstanie szkoły

Nasza szkoła powołana została do życia w roku 1946 pismem nr IV-Sz/4624 ówczesnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu. We wrześniu 1946 roku 40 uczniów zasiadło w ławkach 3-letniej Szkoły Przemysłowo-Energetycznej. Rozpoczęli naukę pod okiem grona pedagogicznego kierowanego przez dyrektora Leopolda Temersona. Zespół nauczycielski w pierwszym roku nauki liczył 16 osób. Jeszcze w czerwcu 1947 roku szkoła zmieniła nazwę na Państwowe Gimnazjum Przemysłowo-Energetyczne. Początki nie były łatwe. Zajęcia odbywały się w budynku warsztatów mechanicznych Państwowej Szkoły Techniczno-Przemysłowej przy ulicy Kopcińskiego 29.

„Kronika szkolna” z tego okresu donosi:

„Warunki nauki przedstawiały bardzo wiele do życzenia. Wprowadzie lekcje teoretyczne i rysunki zawodowe odbywały się w obszernej, widnej i dobrze wyposażonej sali wykładowej, ale była ona oddzielona tylko cienką ścianką drewnianą od warsztatów. Hałas więc dochodzący z przyległych warsztatów utrudniał w dużym stopniu prowadzenie lekcji”.

Pierwszy własny budynek

1 września 1948 roku szkoła przeniesiona została do budynku przy ulicy Kilińskiego 172, w którym funkcjonowała przez dziesięć lat.

Kronikarz szkolny tak opisał ten moment:

„Mimo niewykończenia jeszcze budynku szkoły przy ulicy Kilińskiego 172, zostaje zajęte gotowe już 3 piętro i mimo że z powodu niewykończenia klatki schodowej do budynku dostać się można na razie tylko po drabinkach murarskich, uczniowie przywożą samochodami meble dostarczone przez Centralę Przemysłu Drzewnego i sami urządzają prowizoryczne klasy”.

Przy wejściu do budynku szkoły.
Zdjęcie wykonane na schodach murarskich 9.10.1948 roku.

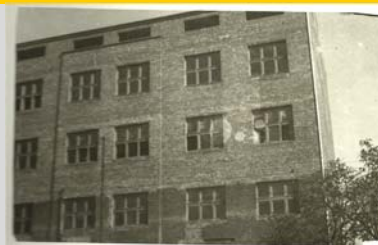
Pierwsza siedziba szkoły Łódź, ul. Kopcińskiego 29

Lata szkolne
1946/1947 - 1947/1948

Przez pierwsze dwa lata szkoła mieściła się tymczasowo w budynku warsztatów mechanicznych Państwowej Szkoły Techniczno-Przemysłowej.

Druga siedziba szkoły Łódź, ul. Kilińskiego 172

Lata szkolne
1948/1949 - 1957/1958

Szkoła przeprowadziła się do pierwszego, specjalnie dla niej przeznaczonego budynku i funkcjonowała w nim przez dziesięć lat. Budowa budynku, który otrzymała szkoła, rozpoczęta została jeszcze przed II wojną światową. Wskutek porozumienia z jego właścicielem został on na potrzeby szkoły pozyskany i dokończony.

Trzecia siedziba szkoły Łódź, ul. Skrzywana 11

(obecnie al. Politechniki 38)
Od roku szkolnego 1958/1959

Projekt wstępny budynku szkoły opracowali dwaj nauczyciele inż. Przybysz i inż. Sobol. Budynek oddany został do użytku w roku 1956 i służył początkowo jako hotel robotniczy dla pracowników budujących elektrociepłownię.

We wrześniu 1961 roku nastąpiło otwarcie warsztatów szkolnych, które zostały zbudowane dzięki inicjatywie rodziców.

W czerwcu 1949 roku pierwsi absolwenci kończą Gimnazjum Przemysłowo-Energetyczne. W kronice szkolnej zapisano nazwiska dwudziestu siedmiu uczniów, którzy ukończyli szkołę.

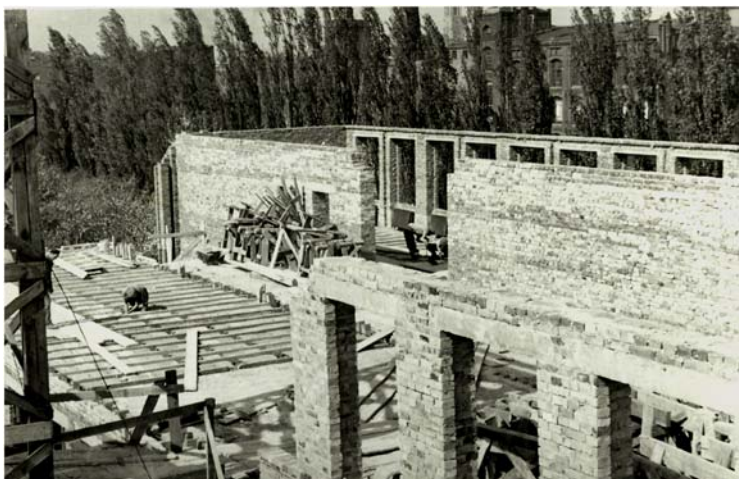
Rok 1949 - szkołę opuszczają pierwsi absolwenci

Dokonyują się kolejne zmiany. Szkoła z Państwowego Gimnazjum Przemysłowo-Energetycznego przekształca się w Państwowe Gimnazjum i Liceum Energetyczne, a to w 4-letnie Państwowe Technikum Energetyczne. W latach 1951-1954 utworzono klasy o nowych, jakże potrzebnych z uwagi na rozwój przemysłu energetycznego w Łodzi, specjalnościach takich jak np. urządzenia ciepłe, czy sieci ciepłe.

W latach 1952-1956 istniało już 9 oddziałów. Naukę pobierało ponad 320 uczniów pod czujnym okiem kolejnego dyrektora Józefa Krzeszowskiego. Za czasów jego następcy, dyrektora Jana Wrońskiego, w latach 1956-1961, nastąpił dynamiczny rozwój naszej szkoły.

Trzecia siedziba szkoły

Od 1 września 1958 roku zajęcia prowadzone były w obecnym miejscu, czyli gmachu przy al. Politechniki 38 (dawny adres ulica Skrzywana 11).

Prace budowlane przy wznoszeniu budynku szkoły - 1955 r.

Pierwszy sztandar szkoły

1 marca 1952 roku szkoła została przemianowana na Technikum Energetyczne Ministerstwa Energetyki.

Sztandar na 30-lecie szkoły

Ufundowany został przez Miejskie Przedsiębiorstwo Remontu Dźwigów.

Zaprezentowany został po raz pierwszy w październiku 1976 roku w czasie uroczystych obchodów 30-lecia szkoły. W trakcie uroczystości rocznicowych szkoła otrzymała imię Komisji Edukacji Narodowej.

Kronika szkolna z roku 1958/1959 tak opisuje uwieńczenie sta-
rań dyrekcji o zmianę warunków lokalowych szkoły:

*„Wykorzystując moment budowy w Łodzi elektrociepłowni, powsta-
ła koncepcja budowy, zamiast baraku, hotelu robotniczego na czas
budowy elektrociepłowni, stałego budynku, który w przyszłości wy-
korzysta się dla Technikum. Założenia i projekt wstępny wykonali
nauczyciele naszego Technikum - inż. Przybysz i inż. Sobol. [...]*

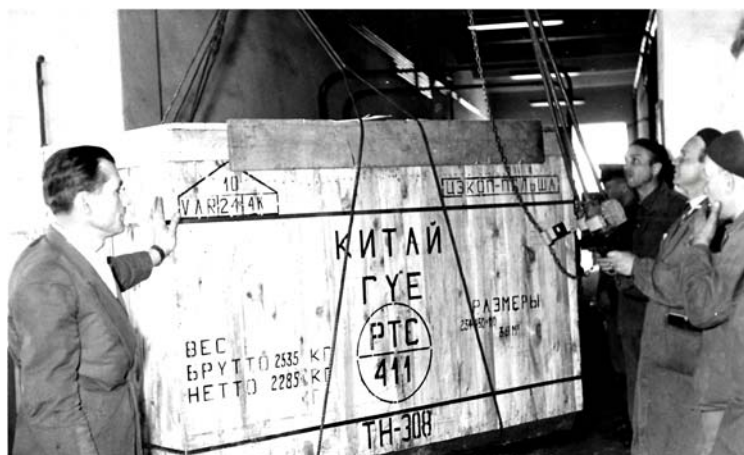
*W marcu 1955 roku przystąpiono do wykonania wykopów oraz roz-
poczęcia budowy. W roku 1956 zakończono budowę. W roku szkol-
nym 1958/59 nasze Technikum przeniosło się do dwóch części no-
wego budynku.”*

Pamiętnego 1 września 1958 roku swoje podwoje otworzyła
Zasadnicza Szkoła Energetyczna. Przed szkołą pojawiły się nowe
możliwości, które skrzętnie wykorzystano do wyposażenia wielu
pracowni i laboratoriów.

1961 rok - widok na wejście do szkoły

Dzieło rozbudowy infrastruktury szkoły uwieńczone zostało od-
daniem do użytku w 1961 roku nowych warsztatów szkolnych.
Warsztaty szkolne były, jak na te czasy, dobrze wyposażone i zaj-
mowały się również produkcją eksportową.

Warsztaty - uchwyty do kabli przygotowane do wysyłki do ChRL

Sztandar na 50-lecie szkoły

Ufundowany został przez absol-
wentów z okazji obchodów
50-lecia szkoły. Poświęcony zo-
stał 11.10.1996 roku w Bazylice
Archikatedralnej w Łodzi.

1 września 2002 r.

Wchodzi w życie reforma szkol-
nictwa. Powstają nowe typy
szkół - gimnazja i szkoły ponad-
gimnazjalne. Na sztandarze
pojawia się nazwa szkoły - Ze-
spół Szkół Ponadgimnazjalnych
nr 9.

Rok szkolny 2019/2020

Od roku szkolnego 2019/2020
szkoła funkcjonuje pod nazwą
Zespół Szkół Politechnicznych.
Nowy sztandar szkoły fundują:
absolwent Marcin Jaszyk, firma
Veolia Energia Łódź S.A., firma
Mc-ART. Sp. z o.o. oraz Rada
Rodziców i uczniowie.

Produkowano m.in.: uchwyty do kabli, tablice sterownicze, rozdzielnie n/n, słupowe szafki rozdzielcze SSR-200 i SSR-400, stojaki, stoliki, czy różnego rodzaju urządzenia na place zabaw dla dzieci. Warsztaty posiadały kilka działów. W kronikach szkolnych można odszukać zapiski o dziale mechanicznym, dziale obróbki ręcznej, spawalni i kuźni. Warsztaty w latach 60-tych zwiedzało wiele delegacji krajowych i zagranicznych. Szkoła gościła przedstawicieli różnych instytucji m.in. z Bułgarii, Litwy, Węgier, ZSRR, czy Kuby.

Orkiestra szkolna 1958-2011

Orkiestra szkolna powstała w listopadzie 1958 roku i grała przez 53 lata. Uświetniała swymi występami wiele uroczystości szkolnych i pozaszkolnych oraz odnosiła sukcesy w konkursach.

Pierwszy występ dała podczas obchodów 1 Maja w 1959 roku. Przez 16 lat orkiestrę szkolną prowadził Mikołaj Stanisławski (1958/1958-1973/1974), następnie przez 24 lata Edward Ślipski (1974/1975-1997/1998).

W roku szkolnym 1998/1999 opiekę nad orkiestrą przez kilka miesięcy sprawował nauczyciel Cezary Kobierski. Następnie batutę po nim przejęła Wiesława Najgebauer, pod kierunkiem której orkiestra wystąpiła po raz pierwszy 3 maja 1999 roku. Opiekę nad orkiestrą Wiesława Najgebauer sprawowała do marca 2009 roku.

Próby przedłużenia życia orkiestry szkolnej podejmowali Stanisław Tetera (od kwietnia 2009 r. do maja 2010 r.) oraz Patryk Kobylarczyk (od czerwca 2010 roku do czerwca 2011 roku). Występ orkiestry na koniec roku szkolnego 2010/2011 zakończył ostatecznie jej działalność.

Lata sześćdziesiąte - intensywny rozwój szkoły

W latach 1961-1971 szkołą kierowali kolejno: dyrektor Maciej Majewski, dyrektor Jan Wroński oraz dyrektor Zbigniew Osiniak. 1 września 1964 roku szkoła zmieniła nazwę na Technikum Energetyczne nr 1 w Łodzi.

W latach sześćdziesiątych powstały nowe kierunki kształcenia związane z potrzebami łódzkiego przemysłu. W Technikum Energetycznym utworzono nowe specjalności, między innymi elektroenergetykę i elektrownie ciepłe. W funkcjonującej obok Technikum Państwowej Szkole Technicznej uczniowie pobierali naukę w zakresie takich dziedzin jak: telewizja, pomiary przemysłowe, automatyka i elektroniczne maszyny matematyczne.

Ważnym i trwałym aspektem, odnoszącym się do działalności naszej szkoły, jest fakt, iż umożliwiała ona naukę nie tylko absolwentom szkół państwowych, ale także osobom już pracującym. W Wieczorowym Technikum w Wydziale dla Pracujących, funkcjonującym przy Technikum Energetycznym, pogłębiane były umiejętności między innymi w zakresie elektroenergetyki, czy obsługi dźwigów osobowych. W Technikum Przemysłowo-Pedagogicznym kształcono zaś nauczycieli praktycznej nauki zawodu. W roku szkolnym 1968/1969 ostatnich 38 absolwentów ukończyło tę szkołę.

O tempie i dynamice rozwoju szkoły w latach sześćdziesiątych świadczą statystyki, z których wynika, że w roku szkolnym 1963/1964 w 48 oddziałach naukę pobierało 1532 uczniów. W czerwcu 1971 roku kronika szkolna podaje, że szkołę ukończyło 304 absolwentów, w tym w Wydziale dla Pracujących 117.

30.04.1959

Pierwszy występ orkiestry szkolnej pod dykcją Mikołaja Stanisławskiego. Orkiestra dęta wystąpiła na akademii z okazji 1 Maja przy współudziale chóru i zespołu recytatorskiego.

29.01.1973

Orkiestra szkolna pod kierunkiem Mikołaja Stanisławskiego zagrała na koncercie w Teatrze Wielkim z okazji 550 rocznicy nadania praw miejskich Łodzi.

30.04.1994

Orkiestra szkolna pod kierunkiem Edwarda Ślipskiego zdobyła I miejsce w Przeglądzie Orkiestr Dętych w Łodzi.

25.11.2006

Orkiestra pod dykcją Wiesławy Najgebauer uświetniła obchody 60-lecia szkoły.

Szkoła otrzymuje imię Komisji Edukacji Narodowej

W latach 1971-1987 stanowisko dyrektora piastował Jan Dawidowski. W roku 1972 utworzono Liceum Zawodowe nr 2, którego głównym profilem działalności stało się kształcenie wykwalifikowanych robotników dla potrzeb energetyki.

1973 rok - Dzień Sportu

W 1974 roku szkoła otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej. Od 1975 roku placówka rozpoczęła kształcenie w nowej specjalności szerokoprofilowej - elektrotechnika przemysłowa. Dzięki współpracy z Ministerstwem Oświaty i Wychowania szkoła została znacząco doposażona, a uczniowie mogli korzystać z wielu nowoczesnych środków dydaktycznych.

1 września 1976 placówka zmieniła ponownie nazwę, tym razem na Zespół Szkół Energetycznych nr 1 w Łodzi, zaś 14 października, podczas uroczystych obchodów 30-lecia istnienia, otrzymała, noszone po dziś dzień, imię Komisji Edukacji Narodowej.

Prasa łódzka tak wtedy pisała o naszej szkole:

„Wiedziałam już, że w szkole tej od lat działa teatr szkolny, że istnieje orkiestra instrumentów dętych, a ostatnio wielkim wzięciem cieszy się młodzieżowa kapela folklorystyczna. Wiedziałam, iż uczniowie Zespołu Szkół Energetycznych nr 1 w Łodzi to doskonali sportowcy, którzy w piłce nożnej nie mają sobie równych wśród uczniowskich drużyn z Górnej, zaś ogromną popularnością cieszy się także sekcja piłki ręcznej i lekkoatletyczna. Słyszałam o szczepie harcerskim, z którego wywodzi się wielu doskonałych instruktorów harcerskich, słowem zdawało mi się, że wiem o tej szkole naprawdę dużo.

Jednak widok maszyny cyfrowej „Odra 1003” wprowadził mnie w osłupienie. Stoi sobie w niewielkim pokoiku komputer, na którym uczniowie mają się uczyć przetwarzać dane, sprawdzać wyniki, czynić obliczenia”.

Ferenc Mirosława: *Gdy komputer pomaga w kształceniu.*
Express Ilustrowany z dnia 11.10.1976 r.

Kurator Oświaty i Wychowania Tadeusz Podwysocki wręcza dyrektorowi Janowi Dawidowskiemu Akt Nadania Imienia Komisji Edukacji Narodowej Zespołowi Szkół Energetycznych nr 1 w Łodzi.

Prezentacja sztandaru ufundowanego z okazji 30-lecia szkoły przez zakład opiekuńczy Miejskie Przedsiębiorstwo Remontu Dźwigów w Łodzi.

Odsłonięcie tablicy pamiątkowej ufundowanej z okazji nadania szkole imienia przez Fabrykę Szlifierek im. J. Strzelczyka w Łodzi. Tablica ta zdobi po dziś dzień ścianę budynku szkolnego.

Odsłonięcia tablicy pamiątkowej dokonali: sekretarz KŁ PZPR G. Adamczewska, I zastępca Prezydenta Miasta Łodzi J. Morawiec i dyrektor Fabryki Szlifierek im. J. Strzelczyka St. Dworczak.

Pierwsi w Polsce kształcimy w zawodzie technik informatyk

Od 1987 roku szkołą kierował dyrektor Mirosław Indryszczak. W latach 1987-2002 dokonywał się dalszy rozwój szkoły, zmierzający do dostosowania kierunków kształcenia zawodowego do nowych tendencji rozwojowych w przemyśle. 5 marca 1987 roku otwarto pierwszą w Łodzi pracownię komputerową i już od 1 września 1987 roku nasza szkoła, jako pierwsza w Polsce, rozpoczęła kształcenie w zawodzie technik informatyk. Podstawę dla tego nowego profilu kształcenia stanowił autorski program nauczania.

Rok szkolny 1989/1990 - biblioteka szkolna

Realizowano również eksperymenty pedagogiczne. W 1989 roku powstało Pedagogiczne Studium Techniczne. Od 1989 roku szkoła kształciła techników elektryków o specjalności systemy i sieci komputerowe oraz techników elektryków o specjalności energoelektronika. Nastąpiło dalsze, znaczące unowocześnianie pracowni zawodowych.

We wrześniu 1991 roku szkoła zmieniła nazwę na Zespół Szkół Elektroniczno-Energetycznych im. Komisji Edukacji Narodowej. Placówka otrzymała dotację na wyposażenie nowych pracowni dla potrzeb powstałego pierwszego września 1994 roku Liceum Technicznego.

Od 1995 roku szkoła rozpoczęła kształcenie techników elektroników w szerokim profilu wg założeń europejskiego programu UPET IMPROVE. To właśnie dzięki temu programowi powstały trzy nowocześnie wyposażone pracownie komputerowe, w tym jedna pracownia do programowania mikroprocesorów. Dzięki patronatowi medialnemu Telewizji TOYA szkoła uzyskała stały dostęp do Internetu i sygnału telewizyjnego.

Kronika z roku szkolnego 1992/1993 podaje:

„Rzeczpospolita z dnia 25 I 93 r. zamieściła artykuł o najlepszych, wyróżniających się poziomem nauczania, programami autorskimi, posiadanymi pracowniami i sprzętem dydaktycznym, szkołach w Polsce. Wśród kilku scharakteryzowanych placówek znalazł się również Zespół Szkół Elektroniczno-Energetycznych w Łodzi. Wśród osiągnięć naszej szkoły podkreślono: wyposażenie pracowni komputerowych, współpracę z Politechniką Łódzką, program autorski w zakresie informatyki”.

Czerwiec 1994 r.

Prezentacja prac dyplomowych Policealnej Szkoły Zawodowej na pokazie innowacji dydaktycznych w szkolnictwie zawodowym „Giełda Promocja Ekspozycja” w Wojewódzkim Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Łodzi. Szkoła zaprezentowała projekty wynalazcze, komputerowe wspomaganie projektowania oraz najnowsze rozwiązania dla stanowisk dydaktycznych.

Czerwiec 1996 r.

Szkoła jest gospodarzem ogólnopolskiego podsumowania prac nad wdrożeniem nowych modeli kształcenia zawodowego. Następuje prezentacja realizacji europejskiego programu „UPET-IMPROVE” i projektu „Liceum Techniczne”.

Październik 2000 r.

Szkoła gości uczestników konferencji „Toya. Szkoła. Net” dla łódzkich szkół. Szkoła zaprezentowała własne pracownię i działanie szkolnej sieci internetowej.

Reformy oświaty - nowe typy szkół

Pierwszego września 2002 roku do polskiego systemu oświaty zostają wprowadzone dwa nowe typy szkół - gimnazja i szkoły ponadgimnazjalne. Wskutek reformy oświaty Zespół Szkół Elektro-energetycznych zmienia nazwę na Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 9. Po raz pierwszy w historii placówki dyrektorem szkoły została kobieta, dyrektor Henryka Michalska. I od tego momentu rozpoczyna się najnowsza historia naszej szkoły. Ale to już jest temat na zupełnie inne opracowanie. Warto jeszcze zaznaczyć, że kolejna reforma szkolnictwa z 1 września 2017 roku wprowadziła do struktury organizacyjnej oświaty szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, doprowadzając 31 sierpnia 2019 roku gimnazja do ostatecznej likwidacji. Od roku szkolnego 2019/2020 nasza szkoła zaczyna funkcjonować pod nazwą Zespół Szkół Politechnicznych.

Dyrektorzy szkoły

Nasza szkoła przetrwała trudne chwile powojenne, indoktrynację polityczną lat 50-tych, czas zrywów wolnościowych, zmian politycznych w latach 80-tych, przemian społecznych i gospodarczych w latach 90-tych oraz zawirowań reformatorskich oświaty na początku XXI wieku. Wciąż tkwi na posterunku i dalej kształci młodzież w zawodach poszukiwanych na rynku pracy. Nie byłoby jej na łódzkiej mapie placówek edukacyjnych, gdyby nie zaangażowanie kadry kierowniczej i personelu nauczycielskiego. Dlatego w tym miejscu należy przywołać nazwiska dyrektorów, którzy kierowali szkołą w ciągu osiemdziesięciu lat jej istnienia. To dzięki ich pracy wciąż rozbrzmiewa w szkole dzwonek, wzywający kolejne roczniki młodzieży na zajęcia edukacyjne.

Dyrektorzy szkoły		Nazwa szkoły
Leopold Temerson	1946/1947-1951/1952	Szkoła Przemysłowo-Energetyczna 01.09.1946 - 29.06.1947
		Państwowe Gimnazjum Przemysłowo-Energetyczne 30.06.1947- 31.08.1949
		Państwowe Gimnazjum i Liceum Energetyczne 01.09.1949 - 31.08.1951
		Państwowe Technikum Energetyczne 01.09.1951 – 29.02.1952
		Technikum Energetyczne Ministerstwa Energetyki 01.03.1952 – 31.08.1964
Józef Krzeszowski	1952/1953-1955/1956	
Jan Wroński	1956/1957-1960/1961	
Maciej Majewski	1961/1962-1967/1968 do maja	Technikum Energetyczne nr 1 01.09.1964 - 31.08.1976
Jan Wroński	maj - wrzesień 1968	
Zbigniew Osiniak	1968/1969-1970/1971	
Jan Dawidowski	1971/1972-1986/1987	Zespół Szkół Energetycznych nr 1 01.09.1976 - 31.08.1991
Mirosław Indryszczak	1987/1988-2001/2002	Zespół Szkół Elektroniczno-Energetycznych 01.09.1991 - 31.08.2002
Henryka Michalska	2002/2003-2021/2022	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 9 01.09.2002 – 2018/2019 Zespół Szkół Politechnicznych 2019/2020 – do chwili obecnej
Dorota Serwik- Porowska	2022/2023	
Jakub Tomczewski	2023/2024 - do chwili obecnej	